

REPUBLIKA HRVATSKA
OPĆINSKI RADNI SUD U ZAGREBU
Ulica grada Vukovara 84

Poslovni broj: Pr-559/2026-11

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Općinski radni sud u Zagrebu po sucu toga suda Dariu Partlu na prijedlog višeg sudskog savjetnika Domagoja Balentina u pravnoj stvari tužitelja Petar Dobi iz Donjeg Miholjca, Kolodvorska 7, OIB: 76345846766, zastupanog po punomoćniku Ninoslavu Jagar, odvjetniku u Jagar & Grebenar odvjetničkom društvu, Zagreb, protiv tuženika HRVATSKE ŠUME društvo s ograničenom odgovornošću, Zagreb, Ulica kneza Branimira 1, OIB: 69693144506, zastupanog po punomoćniku dr. sc. Šimi Saviću, odvjetniku u Zagrebu, radi isplate, nakon održane glavne i javne rasprave zaključene dana 16. rujna 2026. u prisutnosti tužitelja osobno, zamjenice punomoćnika tužitelja Nikoline Rukonić, odvjetnice i punomoćnika tuženika, te presude javno objavljene 9. listopada 2026.,

p r e s u d i o j e

I Nalaže se tuženiku HRVATSKE ŠUME društvo s ograničenom odgovornošću, Zagreb, Ulica kneza Branimira 1, OIB: 69693144506, isplatiti tužitelju Petar Dobi iz Donjeg Miholjca, Kolodvorska 7, OIB: 76345846766, iznos od 5.905,84 eura bruto, sa zateznim kamatama, izuzev zateznih kamata koje teku na porez na dohodak i prirez porezu na dohodak sadržanih u zatraženoj bruto razlici naknade plaće, tekućim:

- na iznos od 1.476,46 eura od 15. studenog 2025. do isplate,
- na iznos od 1.476,46 eura od 15. prosinca 2025. do isplate,
- na iznos od 1.476,46 eura od 15. siječnja 2026. do isplate,
- na iznos od 1.476,46 eura od 15. veljače 2026. do isplate,

i to po kamatnoj stopi koja se određuje za svako polugodište, uvećanjem referentne stope za tri postotna poena, koja referentna stopa je kamatna stopa koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja ili granična kamatna stopa proizašla iz natječajnih postupaka za varijabilnu stopu za posljednje glavne operacije refinanciranja Europske središnje banke, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine, u roku od 15 dana,

te se nalaže tuženiku ubuduće isplaćivati tužitelju iznos od 1.476,46 eura mjesečno i to do petnaestog u mjesecu za prethodni mjesec, počevši od 15. ožujka 2026. pa nadalje, sve do pravomoćnog okončanja parničnog postupka koji se vodi pred Općinskim radnim sudom Zagrebu između tužitelja i tuženika pod brojem Pr-2370/2025.

II Odbija se tužitelj sa dijelom tužbenog zahtjeva koji se odnosi na zakonsku zateznu kamatu na iznos poreza na dohodak i prireza porezu na dohodak, kao neosnovan.

III Nalaže se tuženiku HRVATSKE ŠUME društvo s ograničenom odgovornošću, Zagreb, Ulica kneza Branimira 1, OIB: 69693144506, naknaditi tužitelju Petar Dobi iz Donjeg Miholjca, Kolodvorska 7, OIB: 76345846766, troškove parničnog postupka u iznosu 750,00 eura zajedno s pripadajućim zakonskim zateznim kamatama tekućim od 9. listopada 2026. do isplate, po stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja koje je obavila prije prvog kalendarskog dana tekućeg polugodišta za tri postotna poena, u roku od 15 dana.

IV Odbija se zahtjev tuženika za naknadom troškova parničnog postupka u cijelosti.

O b r a z l o ž e n j e

1. Tužitelj u tužbi i tijekom postupka navodi da je tuženik dana 24. listopada 2025. donio Odluku o izvanrednom otkazu ugovora o radu uvjetovanog skrivljenim ponašanjem radnika Klasa: DIR/25-01/727, Urbroj: 00-07-01/02-25-23 kojom mu je otkazao ugovor o radu na neodređeno vrijeme sklopljen dana 31. srpnja 2020. na radnom mjestu Upravitelj šumarije Donji Miholjac u Upravi šuma Podružnici Našice. Prilikom donošenja navedene odluke, tuženik se obratio i radničkom vijeću, koje je dalo negativno mišljenje, odnosno isto se protivilo izvanrednom otkazu koji je bio uručen tužitelju. Nadalje, tužitelj u tužbi ističe da je protiv navedene odluke o otkazu pokrenuo radni spor pred ovim sudom, koji se vodi pod poslovnim brojem Pr-2370/2025. Sukladno odredbi čl. 150 st. 9. Zakona o radu, tužitelj je tuženiku podnio zahtjev za vraćanje na radno mjesto te tražio od tuženika da ga vrati na posao u roku od osam dana od dana zaprimanja zahtjeva, dostavljajući mu dokaz o podnošenju tužbe. Međutim, sve do današnjeg dana tuženik nije omogućio tužitelju povratak na njegovo radno mjesto. Tužitelj ukazuje sudu na odredbe čl. 150. st. 9. i st. 10. Zakona o radu te navodi da su iste zamišljene kao dodatni mehanizam zaštite radnika u situaciji dobivanja izvanrednog otkaza kojem se radničko vijeće protivilo. Imajući u vidu navedeno, da je tuženik onemogućio tužitelju povratak na posao i rad za vrijeme trajanja radnog spora, isti mu je onda dužan omogućiti naknadu plaće sukladno zakonskim odredbama. Budući da je prosječna plaća tužitelja u prethodna tri mjeseca iznosila 2.952,92 eura bruto, time mu pripada pravo na mjesečni iznos naknade plaće u visini od 1.476,46 eura što predstavlja polovicu toga iznosa.

Slijedom naprijed navedenog, tužitelj predlaže sudu naložiti tuženiku da mu isplati ukupan iznos od 5.905,84 eura bruto tj. mjesečno 1.476,46 eura zajedno s pripadajućim zateznim kamatama tekućim od petnaestog u mjesecu za prethodni mjesec, te da mu naloži ubuduće isplaćivati iznos od 1.476,46 eura bruto mjesečno sve do pravomoćnog okončanja postupka koji se vodi pred ovim sudom pod poslovnim brojem Pr-2370/2025, uz naknadu troška parničnog postupka s pripadajućom zateznom kamatom tekućom od presuđenja pa do isplate.

2. U odgovoru na tužbu tuženik navodi da osporava tužbu i tužbeni zahtjev u cijelosti, kako u osnovi, tako i u visini. Tuženik ne osporava činjenicu da je tužitelj prije donošenja odluke o izvanrednom otkazu ugovora o radu uvjetovanog skrivljenim ponašanjem radnika obavljao poslove radnog mjesta Upravitelj šumarije Donji Miholjac

u Upravi šuma Podružnici Našice. Prilikom obavljanja unutarnje kontrole bili su utvrđeni brojni propusti u organizaciji, kao i niz drugih nezakonitosti u radu tužitelja. Nakon unutarnjeg nadzora, tuženik je donio odluku o redovitom otkazu ugovora o radu uvjetovanog skrivljenim ponašanjem radnika, te je radničko vijeće dalo pozitivno mišljenje na namjeru poslodavca o redovitom otkazivanju ugovora o radu zbog skrivljenog ponašanja radnika. Nadalje, tuženik ističe kako je tužitelj nakon primitka odluke o redovitom otkazu ugovora o radu počinio nove teške povrede radnih obveza, zbog čega mu je poslodavac izvanredno otkazao ugovor o radu. Obzirom da je radničko vijeće dalo suglasnost, odnosno pozitivno mišljenje na namjeru poslodavca o otkazivanju ugovora o radu tužitelju, jasno je kako je tužbeni zahtjev neosnovan u cijelosti. Tuženik također napominje kako je nakon teških povreda radnih obveza trajno narušeno povjerenje između poslodavca i radnika zbog čega tuženik nije mogao vratiti tužitelja na njegovo radno mjesto upravitelja šumarije jer se radi o odgovornom rukovodećem mjestu. Imajući u vidu sve navedeno, tuženik ističe kako nisu ispunjeni zakonski uvjeti za isplatu naknade plaće u visini polovice prosječne plaće, kako to potražuje tužitelj u predmetnoj pravnoj stvari. Tuženik navodi da prigovara postavljenoj visini tužbenog zahtjeva kao prekomjernoj, kao i zatraženom tijeku zateznih kamata.

Slijedom svega navedenog, tuženik predlaže sudu odbiti tužbeni zahtjev u cijelosti uz obvezu naknade parničnog troška tuženiku.

3. U tijeku postupka sud je izvršio uvid u: Odluku o izvanrednom otkazu ugovora o radu od 24. listopada 2025. (str. 5-9 spisa), Zaključak Radničkog vijeća od 24. listopada 2025. (str. 10), tužbu tužitelja od 9. prosinca 2025. s potvrdom primitka na sudu (str. 11-19 spisa), zahtjev tužitelja za vraćanje na rad od 11. prosinca 2025. s povratnicom (str. 20-23 spisa), obračunske isprave za isplatu plaća za razdoblje od srpnja do listopada 2025. (str. 24-31 spisa), Mišljenje radničkog vijeća od 29. rujna 2025. (str. 38 spisa), proveo dokaz saslušanjem svjedoka Ivana Gorana Adžića (str. 53-54 spisa), Damira Maroševića (str. 54-55 spisa), te je saslušao tužitelja kao parničnu stranu (str. 55 spisa).

4. Na temelju provedenog postupka te savjesne i brižljive ocjene svakog dokaza zasebno i svih dokaza zajedno, kao i na temelju rezultata cjelokupnog postupka primjenom odredbe članka 8. Zakona o parničnom postupku ("Narodne novine" broj 53/91, 91/92, 88/01, 117/03, 88/05, 2/07, 84/08, 96/08, 123/08, 57/11, 148/11 - pročišćeni tekst, 25/13, 89/14, 70/19, 80/22, 114/22, 155/23 i 146/25; dalje u tekstu: ZPP) sud je utvrdio da je tužbeni zahtjev osnovan.

5. Predmet spora je zahtjev tužitelja kao bivšeg radnika tuženika za isplatu mjesečne naknade plaće do pravomoćnog okončanja sudskog spora o dopuštenosti otkaza.

6. Između stranka nije sporno da je tužitelj bio zaposlen kod tuženika, kao niti činjenica da je tužitelju izvanredno otkazan ugovor o radu odlukom od 24. listopada 2025., da je tužitelj pokrenuo sudski spor radi osporavanja otkaza, da je tužitelj podnio zahtjev za vraćanje na rad, a da isti nije bio vraćen na rad te da mu se ne isplaćuje mjesečna naknada plaće.

7. U ovom je predmetu sporna pravna osnova tužbenog zahtjeva tj. ostvaruje li tužitelj pravo na naknadu plaće u visini polovice prosječne plaće isplaćene u prethodna tri mjeseca, kao i visina tužbenog zahtjeva.

8. Uvidom u Odluku o izvanrednom otkazu ugovora o radu uvjetovanog skrivljenim ponašanjem radnika od 24. listopada 2025. utvrđeno je da je tuženik kao poslodavac izvanredno otkazao tužitelju kao radniku Ugovor o radu sklopljen 31. srpnja 2020. zbog osobito teških povreda obveza iz radnog odnosa. Nadalje, uvidom u Zaključak Radničkog vijeća od 24. listopada 2025. utvrđeno je da su članovi radničkog vijeća dali negativno mišljenje na Prijedlog odluke o izvanrednom otkazu ugovora o radu.

Isto tako, uvidom u tužbu tužitelja od 9. prosinca 2025. zaprimljenu na ovom sudu istoga dana utvrđeno je da je tužitelj pokrenuo sudski spor radi nedopuštenosti odluke o izvanrednom otkazu i povratku na radno mjesto. Uvidom u Zahtjev za vraćanje na rad od 11. prosinca 2025. utvrđeno je da je tužitelj podnio zahtjev tuženiku da ga se vrati na posao u roku od osam dana od dana zaprimanja ovog zahtjeva, a što između stranaka nije sporno.

9. Tuženik je tijekom postupka isticao kako je Radničko vijeće danim Zaključkom od 24. listopada 2025. dalo negativno mišljenje na prijedlog odluke o izvanrednom otkazu ugovora o radu, a što prema stavu tuženika ne predstavlja protivljenje otkazu u smislu odredbe čl. 150. st. 9. Zakona o radu. Obzirom da u konkretnom slučaju nema izričitog protivljenja radničkog vijeća, a isto tako da radničko vijeće nije obrazložilo svoj stav, tuženik smatra da nisu ispunjeni uvjeti za isplatu naknade plaće koju tužitelj potražuje u ovom postupku te predlaže sudu oslobođenje od obveze plaćanja predmetne naknade plaće.

10. Radi utvrđivanja odlučnih činjenica u ovom postupku, sud je na okolnost protivljenja radničkog vijeća izvanrednom otkazu ugovora o radu proveo dokaz saslušanjem svjedoka Ivana Gorana Adžića i Damira Maroševića te je saslušao i tužitelja Petra Dobi kao parničnu stranu.

11. Svjedok Ivan Goran Adžić u svom je iskazu naveo da je on kao predstavnik poslodavca, vezano za slučaj otkazivanja ugovora o radu, dostavio razloge radničkom vijeću zbog kojih se tužitelju daje otkaz. Iz iskaza svjedoka proizlazi da mu je poznato da se je nakon toga radničko vijeće sastalo te je pozvalo tužitelja da se očituje o razlozima otkazivanja. Nakon toga radničko vijeće je izvršilo glasovanje te mu je dostavilo zapisnik o glasovanju. Svjedok je naveo da on osobno nije sudjelovao niti bio nazočan na predmetnom sastanku radničkog vijeća. Povodom upita punomoćnika tuženika je li mu poznato da li radničko vijeće u ovakvim slučajevima daje mišljenje ili neprotivljenje sukladno zakonu svjedok odgovara da koliko je njemu poznato da se daje protivljenje ili neprotivljenje. Isto tako, svjedok je u svom iskazu naveo i da mu je poznato da je tužitelj zatražio povratak na rad nakon pokretanja sudskog spora, ali da tuženik nije donio odluku povodom njegovog zahtjeva.

12. Svjedok Damir Marošević u svom je iskazu naveo da su on i drugi članovi Radničkog vijeća dobili od strane Uprave prijedlog odluke o izvanrednom otkazu ugovora o radu. Iz iskaza svjedoka slijedi da su članovi radničkog vijeća nakon uvida u svu dokumentaciju održali sastanak i tajnim glasanjem donijeli zaključak kojim se daje negativno mišljenje na prijedlog odluke o izvanrednom otkazu. Nadalje, svjedok je naveo da navedeni zaključak kojim se daje negativno mišljenje podrazumijeva da članovi Radničkog vijeća nisu bili suglasni s davanjem odluke o izvanrednom otkazu te da o svemu tome postoji i zapisnik sa sjednice. Svjedok je također izjavio da se je on prilikom pisanja navedenog zaključka savjetovao s drugim kolegama budući da nije pravnik po struci. Povodom upita punomoćnika tuženika da li se povodom navedenog

pitanja donosi zaključak ili odluka te da li radničko vijeće sukladno članku 150. Zakona o radu daje izričito protivljenje ili mišljenje, svjedok je odgovorio da mu to nije poznato. Na upit punomoćnice tužitelja da li je radničko vijeće podržalo prijedlog odluke o izvanrednom otkazu ili nije, svjedok je odgovorio da radničko vijeće nije podržalo navedeni prijedlog odluke o izvanrednom otkazu.

13. Tužitelj Petar Dobi saslušan je u svojstvu parnične strane na ročištu održanom dana 16. rujna 2026. te je u svom iskazu naveo da ga je nekoliko dana prije održavanja sjednice radničkog vijeća nazvao Damir Marošević te ga pozvao da dođe na navedenu sjednicu kako bi obrazložio svoju obranu. Tužitelj je naveo da je to i učinio, no da nije bio nazočan prilikom samog glasovanja članova radničkog vijeća. Nadalje, iz iskaza tužitelja slijedi da je on nakon toga pismeno putem odvjetnika zatražio od poslodavca da ga se vrati na posao, ali da poslodavac to nije učinio. Tužitelj je također naveo da tijekom tog vremenskog razdoblja nije primio nikakvu novčanu naknadu. Povodom upita punomoćnice tužitelja da li je nakon dobivanja odluke o izvanrednom otkazu putem suda pokrenuo postupak osporavanja odluke o otkazu tužitelj je odgovorio da je pokrenuo navedeni postupak. Na daljnji upit punomoćnik tuženika, vezano za pokretanje navedene tužbe za osporavanje odluke o izvanrednom otkazu, tužitelj je naveo da je dobio sudsku odluku kojom je odbijen njegov tužbeni zahtjev.

14. Sud je u cijelosti ocijenio iskaz saslušanog svjedoka Damira Maroševića kao vjerodostojan, budući da je isti uvjerljiv, te se podudara u pogledu odlučnih činjenica s priležećom dokumentacijom u spisu. Iskaz tužitelja sud je također ocijenio kao vjerodostojan, budući da je isti životan i logičan, te odgovara priležećoj dokumentaciji u spisu. Sud nije u potpunosti prihvatio iskaz svjedoka Ivana Gorana Adžića i to u dijelu u kojem je naveo da prema njegovom saznanju radničko vijeće u ovakvim slučajevima daje protivljenje ili neprotivljenje budući da je isto u suprotnosti s dokumentacijom u spisu i to Mišljenjem radničkog vijeća od 29. rujna 2025. (str. 38 spisa) u kojem slučaju je radničko vijeće dalo pozitivno mišljenje na namjeru o odluci o redovitom otkazu ugovora o radu.

15. Svu priloženu dokumentaciju sud je također ocijenio vjerodostojnom. Budući da je tuženik osporavao vjerodostojnost dostavljenih platnih lista tužitelja tek na ročištu na kojem je bila zaključena glavna rasprava sud isto nije uzeo u razmatranje obzirom da je predmetne navode iznio nakon zaključenja prethodnog postupka. Naime, odredbom čl. 299. ZPP-a propisano je da su stranke dužne već u tužbi i odgovoru na tužbu, a najkasnije na pripremnom ročištu iznijeti sve činjenice na kojima temelje svoje zahtjeve, predložiti dokaze potrebne za utvrđivanje iznesenih činjenica te se izjasniti o činjeničnim navodima i dokaznim prijedlozima protivne stranke (st. 1.), dok je st. 2. propisano da stranke tijekom glavne rasprave iznositi nove činjenice i predlagati nove dokaze samo ako ih bez svoje krivnje nisu mogle iznijeti, odnosno predložiti prije zaključenja prethodnog postupka. Nove činjenice i nove dokaze koje su stranke iznijele, odnosno predložile tijekom glavne rasprave protivno stavku 2. ovoga članka sud neće uzeti u obzir (st. 3.). Obzirom da je tužitelj platne liste za obračun plaća dostavio već uz tužbu, tuženik je navedeno mogao osporavati prilikom podnošenja odgovora na tužbu, a najkasnije na pripremnom ročištu do zaključenja prethodnog postupka, što isti nije učinio slijedom čega sud isto nije uzeo u razmatranje, imajući u vidu odredbu čl. 299. ZPP-a.

16. Iz provedenih dokaza i priloženih isprava sud je utvrdio da je činjenično stanje u dovoljnoj mjeri utvrđeno za donošenje meritorne odluke. Ostale dokaze predložene od strane tuženika sud nije provodio obzirom da isti nisu bili potrebni za utvrđenje relevantnih činjenica u ovom predmetu. Isto tako, sud je raspravnim rješenjem od 16. rujna 2026. odbio i prijedlog tuženika za prekid ovog postupka do donošenja odluke županijskog suda o dopuštenosti otkaza, budući da navedeno ne predstavlja prethodno pitanje za donošenje odluke u ovoj pravnoj stvari.

17. Prije svega valja istaknuti kako je odredbom čl. 150. st. 7. Zakona o radu ("Narodne novine" broj: 93/14, 127/17, 98/19, 151/22 i 64/23, dalje: ZR) propisano da se radničko vijeće može protiviti otkazu ako poslodavac nema opravdani razlog za otkaz ili ako nije proveden postupak otkazivanja predviđen ovim Zakonom. Stavkom 8. istog članka propisano je da radničko vijeće mora obrazložiti svoje protivljenje odluci poslodavca. Nadalje, čl. 150. st. 9. ZR-a propisano je da ako se radničko vijeće protivi izvanrednom otkazu, a radnik u sudskom sporu osporava dopuštenost otkaza i traži od poslodavca da ga zadrži na radu, poslodavac je dužan radnika vratiti na rad u roku od osam dana od dana dostave obavijesti i dokaza o podnošenju tužbe i zadržati ga na radu do okončanja sudskog spora. Odredbom čl. 150. st. 10. ZR-a određeno je da ako poslodavac izvanredno otkazuje ugovor o radu, može radnika privremeno udaljiti s posla do okončanja sudskog spora o dopuštenosti otkaza, uz obvezu isplate mjesečne naknade plaće u visini polovice prosječne plaće isplaćene tom radniku u prethodna tri mjeseca.

18. Uvidom u Zaključak Radničkog vijeća UŠP Našice Klasa: NA/25-01/406, Ur. broj: 03-00-08/04-25-31 od 24. listopada 2025. utvrđeno je da su članovi radničkog vijeća dali negativno mišljenje na prijedlog odluke o izvanrednom otkazu ugovora o radu tužitelja. Suprotno stajalištu tuženika, zaključak je ovog suda da izraženo negativno mišljenje radničkog vijeća na prijedlog odluke o izvanrednom otkazu ima značaj protivljenja izvanrednom otkazu u smislu odredbe članka 150. Zakona o radu. Naime, iz sadržaja očitovanja radničkog vijeća kojim se daje negativno mišljenje proizlazi da isto nije bilo suglasno s prijedlogom odluke o izvanrednom otkazu ugovora o radu te da se isto protivilo predloženom izvanrednom otkazu, a kako je to u svom iskazu potvrdio i svjedok Damir Marošević, predsjednik radničkog vijeća. Isto tako, nije osnovana tvrdnja tuženika da radničko vijeće nije obrazložilo svoju odluku budući da u navedenom Zaključku stoji da je izvanredni otkaz prestroga radno pravna mjera te se predlaže tuženiku da ponovno razmotri svoju odluku. Navedeni razlog prema stavu ovog suda predstavlja dostatno obrazloženje kojim radničko vijeće izražava protivljenje odluci poslodavca. Slijedom svega navedenog, pisani Zaključak radničkog vijeća kojim se daje negativno mišljenje proizvodi sve pravne učinke protivljenja odluci o izvanrednom otkazu ugovora o radu u smislu odredbe čl. 150. st. 7., st. 8. i st. 9. ZR-a.

Temeljem iskaza tužitelja, kao i uvidom u dokumentaciju koja prileži spisu sud je nesporno utvrdio kako je tužitelj dana 11. prosinca 2025. podnio zahtjev za vraćanje na rad sukladno čl. 150. st. 9. ZR-a, a koji zahtjev je tuženik zaprimio dana 15. prosinca 2025. Nadalje, iz iskaza tužitelja također proizlazi da ga tuženik nije vratio na rad niti mu isplatio novčanu naknadu, što između stranaka nije sporno. Isto tako, tijekom postupka utvrđeno je da je tužitelj pokrenuo sudski spor radi osporavanja dopuštenosti odluke o izvanrednom otkazu ugovora o radu, a koji do dana donošenja ove odluke nije pravomoćno okončan, što između stranaka također nije sporno.

19. Stoga je zaključak ovog suda da su u konkretnom slučaju kumulativno ispunjene sve pretpostavke za ostvarivanje prava tužitelja na mjesečnu naknadu plaće u visini polovice prosječne plaće koja mu je isplaćena u prethodna tri mjeseca sukladno odredbi članka 150. stavka 10. ZR-a.

20. Iako je tuženik osporio visinu tužbenog zahtjeva, obzirom da se radi o jednostavnoj matematičkoj operaciji, sud iz razloga ekonomičnosti nije provodio financijsko vještačenje na navedenu okolnost. Uvidom u posljednje tri obračunske isprave za isplatu plaće utvrđeno je da je tužitelju bruto plaća za mjesec kolovoz 2025. iznosila 2.842,32 eura, za mjesec rujan 2025. bruto plaća je iznosila 2.974,45 eura, a za mjesec listopad 2025. ista je bila obračunata u bruto iznosu od 3.042,00 eura. Ukupan zbroj bruto plaća za navedena tri mjeseca iznosi 8.858,77 eura, što podijeljeno sa tri iznosi 2.952,92 eura koji iznos predstavlja prosječnu plaću tužitelja isplaćenu u prethodna tri mjeseca. Polovica od navedenog iznosi 1.476,46 eura, a koji iznos je i naveden u tužbenom zahtjevu za svaki utuženi mjesec. Sud je utvrdio da je prigovor tuženika glede visine tužbenog zahtjeva neosnovan budući da je isti paušalan i bez ikakve argumentacije kojom bi tuženik osporio navedeni izračun.

21. Imajući u vidu da je tužbeni zahtjev tužitelja osnovan kako u pogledu pravne osnove, tako i u pogledu visine, sud je prihvatio tako postavljeni tužbeni zahtjev i dosudio tužitelju s osnova naknade plaće ukupan bruto iznos od 5.905,84 eura za utuženo razdoblje, kao i za sve naredne mjesece do pravomoćnog okončanja spora povodom osporavanja odluke o otkazu ugovora o radu.

Stoga je odlučeno kao pod točkom I izreke presude.

22. Na dosuđene mjesečne iznose razlike plaće, tužitelju su dosuđene zakonske zatezne kamate tekuće od 15.-tog u mjesecu na pojedine mjesečne iznose do isplate sukladno čl. 92. st. 4. ZR-a, izuzev zateznih kamata koje teku na porez na dohodak i prirez porezu na dohodak sadržanih u zatraženoj bruto razlici plaće. Odluka o kamatama temelji se na odredbi čl. 29. st. 1. Zakona o obveznim odnosima ("Narodne novine" broj: 35/05, 41/08, 125/11, 78/15, 29/18, 126/21, 114/22, 156/22, 145/23, 155/23 i 69/26 - dalje: ZOO). Sud je utvrdio da dužnik koji zakasni s ispunjenjem novčane obveze duguje, osim glavnice i zateznu kamatu. Visina zakonske zatezne kamate utvrđena je člankom čl. 29. st. 2. ZOO-a, u visini citiranoj u izreci ove presude.

23. Naime, bruto plaća sastoji se od neto plaće, te doprinosa, poreza na dohodak i prireza porezu na dohodak, a sukladno članku 15. stavak 3. Zakona o porezu na dohodak ("Narodne novine" broj: 177/04, 73/08, 80/10, 114/11, 22/12, 144/12, 43/13, 120/13, 125/13, 148/13, 83/14 i 143/14) i članku 17. stavak 3. Pravilnika o porezu na dohodak ("Narodne novine" broj: 95/05, 96/06, 68/07, 146/08, 2/09, 146/09, 123/10, 137/11, 61/12, 79/13, 160/1 i 157/14), zatezne kamate koje se na zakašnjele isplate plaća isplaćuju po sudskoj presudi ne smatraju se dohotkom i ne podliježu oporezivanju. Iz navedenog proizlazi da bruto plaća koja se isplaćuje po sudskoj presudi do trenutka isplate, u odnosu na porez na dohodak i prirez porezu na dohodak, nije u potpunosti dospjela na naplatu, pa porez na dohodak i prirez porezu na dohodak dopijevaju na naplatu tek isplatom plaće.

Stoga je odlučeno kao pod točkom II izreke presude.

24. Odluka o parničnom trošku temelji se na odredbama čl. 154. st. 1. i čl. 155. st. 1. ZPP-a, te su troškovi odmjereni sukladno Tarifi o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika ("Narodne novine" broj 138/23), a prema vrijednosti predmeta spora.

Tako su tužitelju priznati troškovi zastupanja po punomoćniku i to: za sastav tužbe po Tbr. 7/1 - 100 bodova, zastupanja na ročištu dana 1.7.2026. te zastupanja na ročištu dana 16.9.2026. po Tbr. 9/1 – svako po 100 bodova, ukupno 300 bodova što uz vrijednost boda od 2,00 eura (Tbr. 54) i uvećano za PDV od 25% iznosi ukupno 750,00 eura, sa zateznim kamatama tekućim od presuđenja pa do isplate.

Valja reći i da tužitelju nije priznat trošak sastava podneska od 11.5.2026. kojim se očituje na odgovor na tužbu kao niti podneska od 7.7.2026. kojim se očituje na navode i dokazne prijedloge tuženika iznijete na ročištu, budući da je isto bilo učinjeno bez prethodnog odobrenja suda prema odredbi čl. 299.a ZPP-a. Predmetne navode mogao je iznijeti i na ročištu za što mu je priznat trošak zastupanja, te bi priznavanje tih podnesaka u parnični trošak bilo suprotno načelu ekonomičnosti vođenja postupka.

S obzirom na to da tužitelj nije u sporu uspio samo u razmjerno neznatnom dijelu svojeg zahtjeva u pogledu zateznih kamata na iznos poreza na dohodak i prireza porezu na dohodak, sud je odlučio da je tuženik sukladno čl. 154. st. 5. ZPP-a dužan u cijelosti naknaditi sve troškove postupka tužitelju te je stoga odlučeno kao pod točkom III izreke presude.

25. Tuženik je izgubio u sporu pa je na temelju odredbe čl. 154. st. 1. ZPP-a valjalo u cijelosti odbiti njegov zahtjev za naknadom troškova parničnog postupka, kao pod točkom IV izreke presude.

26. Slijedom svega navedenog, valjalo je odlučiti kao u izreci.

U Zagrebu 9. listopada 2026.

Sudac:
Dario Partl

UPUTA O PRAVNOM LIJEKU:

Protiv ove presude dopuštena je žalba Županijskom sudu. Žalba se podnosi pisano putem ovog suda, u roku od 15 dana od dana primitka prijepisa presude.

DNA:

1. tužitelju po punomoćniku
2. tuženiku po punomoćniku

Broj zapisa: **9-3088e-3de55**

Kontrolni broj: **02d3a-e577a-59612**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan.

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Općinski radni sud u Zagrebu** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.